

Marijin život (V): Navještenje Blažene Djevice Marije

Peti je ovo dio o Gospinu životu u ovoj marijanskoj godini u Opusu Dei. U tekstovima ovoga mjeseca razmatra se navještenje anđela Gabrijela Mariji: Kristovim vratima svijetu.

26.07.2010.

Najvažniji dijalog povijesti odvijao se u unutrašnjosti siromašne nazaretske kuće. Njegovi su sudionici

sam Bog, koji se služi Arkandželom, i djevica po imenu Marija, iz kuće Davidove, zaručena sa zanatljijom Josipom.

Vrlo je vjerojatno da je Marija bila u molitvi, možda je razmatrala neki odlomak Svetoga pisma koji se tiče spasenja obećanoga od Gospodina; tako je pokazuje kršćanska umjetnost, koja u toj sceni želi najbolje prikazati Blaženu Djevicu. Ili je možda bila zauzeta kućnim poslovima, i u tom se slučaju također našla u molitvi: njoj je sve bila prilika i motiv za održavanje stelnog dijaloga s Bogom.

- Zdravo Marijo, milosti puno,
Gospodin je s tobom (Lk 1,28).

Kada je slušala te riječi, Marija se smela i razmišljala o tome što bi mogao značiti takav pozdrav (Lk 1, 29). Smetena, ne toliko zbog pojave anđela, nego zbog riječi. I pitala se zašto su joj upućene tolike hvale.

Uznemirila se zato jer se u svojoj poniznosti osjećala malenom. Dobra poznavateljica Pisma odmah shvaća da je nebeski glasnik prenio jednu poruku koju još nitko nije čuo. Tko je ona da zaslužuje tolike pohvale? Što je učinila u svojem kratkom životu? Sigurno je željela služiti Bogu svim srcem i svom dušom; ali se smatrala veoma dalekom od žena koje su zavrijedili hvalu. Od Debore, Judite, Estere, od žena veoma slavljenih u Bibliji. Međutim, Marija shvaća da je pohvala za nju. *Ave gratia plena!*

U tom prvom trenutku Gabrijel se obraća Mariji dajući joj ime – milosti puna – koje objašnjava duboki nemir Naše Gospe. Sv. Luka upotrebljava glagol koji u grčkom jeziku pokazuje da se Djevica Marija našla potpuno preobražena, posvećena milošću Božjom. Kako je poslije definirala Crkva, to se dogodilo u prvom trenutku njezina začeća, u razmišljanju o poslanju koje je

morala ispuniti: biti Majkom Božjom u svojoj ljudskoj prirodi, ostajući u isto vrijeme djevica.

Arkandeo opaža Marijin šok i kako bi je umirio, obraća joj se zovući je sada njezinim imenom i objašnjavajući joj razloge toga iznimnog pozdrava.

Ne boj se, Marijo, jer našla si milost kod Boga: začet ćeš i rodit ćeš Sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. Bit će velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog će mu dati prijestolje Davida, njegova oca, kraljevat će vječno nad kućom Jakovljevom i njegovu Kraljevstvu neće biti kraja (Lk 1, 30-33).

Marija koja dobro poznaje mesijanska proročanstva, jer je o njima razmišljala mnogo puta, shvaća da će biti Majka Mesijina. U njezinu odgovoru nema ni najmanje sjene sumnje ili nevjerice. Da, od svoga najranijeg djetinjstva samo je žudjela za tim da ispuni Božju volju!

Ali željela je znati kako će se ostvariti to čudo, jer nadahnuta Duhom Svetim odlučila se predati Bogu u djevičanstvu srca, duše i tijela.

Sv. Gabrijel joj na najbožanskiji način priopćuje kako će se materinstvo i djevičanstvo pomiriti u njezinoj utrobi.

Duh Sveti će sići na tebe i moć Svevišnjega će te osjeniti; stoga će se onaj koji će se roditi zvati Sin Božji. I tamo imaš Elizabetu, svoju rođakinju, koja je u svojoj starosti začela također sina. Ona koja je bila zvana nerotkinjom, već je u šestom mjesecu; jer Bogu ništa nije nemoguće (Lk 1,35-37).

Andeo šuti. Velika je šutnja zagospodarila nebom i zemljom dok je Marija razmišljala u srcu o odgovoru koji će dati božanskom glasniku. Sve ovisi o usnama ove Djevice: utjelovljenje Sina Božjega, spasenje čitavoga čovječanstva.

Nemoj kasniti, Marija. I kada je odgovorila na poziv Neba, čini to sa svom energijom svoje volje. Ne ograničava se na davanje dopuštenje, nego naviješta jedan DA – *fiat* – u kojem je iz svoje duše i iz svoga srca u punini pokazala privrženost volji Božjoj: ovdje je službenica Gospodnja, neka mi bude po tvojoj riječi (Lk 1,38).

I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama (Iv 1,14). Kada razmišljamo još jednom o tom otajstvu Božje poniznosti i poniznosti stvorenja, kliknimo zahvalu koja nikada ne želi završiti: „O Majko, majko!“ Tim svojim riječima – „*fiat*“ – učini nas Božjom braćom i baštinicima njegove slave. – Blagoslovljena budi! (Put, 512).

J.A. Loarte

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-v-
navjestenje-blazene-djevice-marije/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-v-navjestenje-blazene-djevice-marije/)
(3.07.2025.)